

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת מטות - מסעי

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

הצלחת חיילי הצבא

בפרשתינו מספרת התורה על מצות הבורא לצאת ולהלחם במדינים, ואז על פי הוראת משה "וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא" (פרק לא' פס' ה).

באותה מלחמה נחלו ישראל הצלחה גדולה והרגו כל זכר במדין ואת רכושם בזו. אך הדבר המופלא ביותר שבמלחמה זו הוא, שכאשר מנו את ראשיהם של הלוחמים, נמצא ששבו כולם מן המלחמה בריאים ושלמים ולא נפקד מהם איש (ראה פס' מט).

ובודאי זהו פלא גדול, שהרי לפי דרכו של עולם כשנלחמים שני צבאות אלו באלו, נופלים חללים גם בצד הצבא המנצח, וכמו שנאמר: "כי כָּזֶה וְכָזֶה תֹאכַל הַחֶרֶב" (שמואל-ב' יא, כה), ואילו במלחמה זו ארע לישראל נס נפלא ששבו כולם בשלום מן המלחמה ולא נפקד מהם איש.

כדי להבין מפני מה זכו לכך, עלינו להקדים את הנאמר בתחילת הענין: "וידבר משה אל העם לאמור החלצו מאתכם אנשים לצבא... אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא" (פס' ג-ד).

לפי הנאמר בהמשך (ראה פס' ה) אנו רואים שמכל שבט מישראל יצאו למלחמה אלף לוחמים, וסך כולם היה שנים עשר אלף. אם כן, מדוע כפל משה בלשונו ואמר: "אלף למטה" פעמיים?

אך הביאור לכך הוא (ראה תנחומא מטות אות ג): משה רבנו התכוון שכנגד כל אלף לוחמים היוצאים לשדה הקרב, יהיו אלף מישראל היושבים ועוסקים בתורה ובתפילה כל שעות היום להצלחתם, וזכות התורה תגן בעדם מכל פגע. וזהו: "אלף למטה אלף למטה" - אלף לוחמים, וכנגדם אלף לומדי תורה.

מעתה מובן היטב מפני מה זכו עם ישראל להצלחה כה מופלאה במלחמתם, להכות בשונאיהם מכה רבה ולחזור בשלום לביתם ללא כל פגע, כיון שכל חייל במלחמה לא סמך על כח זרועו, אלא על זכותו של אותו בן תורה יקר היושב במחנה ועוסק בתורה ובתפילה בקדושה גדולה להצלחתו ושמירתו, ובכך עמדה זכות התורה הקדושה לכל החיילים, והגינה עליהם מכל פגע. וכן אמר דוד המלך ע"ה "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים" (תהלים קכב, ב) ופירשו חז"ל (מכות י, א) - מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

לא מדברים על אף יהודי

מספרים חז"ל (פסחים פ"ז ע"א) שאמר הקב"ה להושע הנביא, 'בניך חטאו'. והיה לו לומר, 'בניך הם, בני חנוניך הם, בני אברהם יצחק ויעקב, גלגל רחמיך עליהן'. לא דיו שלא אמר כך, אלא אמר לפניו, 'רבוננו של עולם, כל העולם שלך הוא, העבירם באומה אחרת'. אמר הקב"ה מה אעשה לזקן זה. לבסוף משהבין הושע שטעה עמד וביקש רחמים על עם ישראל והתחיל לברכן, שנאמר "והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי..." (הושע ב'). מה יעשו כל אותם אנשים שפוערים את פיהם על עם ישראל כל פעם? מבזים אנשים, מבזים קהילות, מבזים חילונים. זה לא טוב! אסור לבזות. אף פעם אל תגדל את שלך ותקבור את של אחרים, זה לא טוב, "הסותר על מנת לבנות בשבת חייב". לא יתכן שבשביל לקדם את הבנים שלך תשפיל אחרים. לפי שאמר משה רבינו ע"ה על ראובן וגד "תרבות אנשים חטאים" (במדבר ל"ב), יצא ממנו שבואל בן גרשום, שהיה משרת לעבודה זרה, כמבואר בגמרא (בבא בתרא ק"י ע"א). ואם משה רבנו לא שרד מזה, ישעיה הנביא לא שרד מזה, הושע הנביא לא שרד מזה, מי שרוד מזה אחר כך? כל מי שפותח את פיו צריך להזהר מאד שלא לדבר על אף יהודי, אם הוא דתי או חילוני זה לא בעיה שלך כלל. בגלל זה אנשים סובלים יסורים קשים ומרים, בגלל השנאה שלהם לעם ישראל. יכול להיות שהוא רב גדול, לובש פראק, חובש מגבעת גדולה וכו', אך ליבו שחור כפחם ומלא שנאה. זה קורה כשלא לומדים תניא.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:17	20:22	19:31	ירושלים
21:14	20:20	19:29	תל אביב
21:18	20:23	19:32	חיפה
21:14	20:20	19:29	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי שמשון מאוסטרופולי - ג' אב

ר' שמשון היה מגדולי המקובלים, אך כל ההתחלות קשות... עוד מילדותו היה קשה הבנה, עיקר דאגתו של אביו היתה מה יהיה עם השידוכים? הלא ירצה להשיא את בנו לבת ת"ח, ולפני החופה יצטרך החתן לומר דרשה. לכן כבר מגיל 10 ניסה אביו ללמדו תורה לחתונה, המלאכה לא קשה, רק צריך להתחיל עם פתיחה מעניינת: "כתב הרמב"ם... והקשה הכסף משנה..." וזהו מפסיקים את החתן בשירים, אך גם זו לא עלתה ביד ר' שמשון כל מה שלמד היה שוכח. ובהגיעו לגיל 14 קרה נס, ר' שמשון הצליח לזכור תורה קצרה. ב"ה הגיע החתונה ההכנות היו בעיצומם ר' שמשון לא הפסיק לשנן את "הפתיחה". יום החתונה הגיע, ישב ר' שמשון לצידו של אביו וחותרו ולצערו שכח את הדרשה והחליט לברוח אל היער הסמוך ושם החל להתפלל: "ריבוננו של עולם! למה אתה עושה לי את זה? למה אני צריך לספוג את הבזיונות האלה?" אך בעומדו לפני ה' בתפילה פתאום חשב ר' שמשון: "מה אכפת לי מהדרשה? מה אכפת לי ממה שיחשבו עלי, הכל שטויות! אבל האמת היא רבש"ע האמת שאני ממש רוצה לדעת את התורה הקדושה! אני רוצה להבין אותה ולא לשכוח אותה, רבש"ע לא אכפת לי מכלום. רק תן לי את הזכות ללמוד את התורה שלך!" ועמד כך שעה ארוכה בהשתפכות הנפש נוכח פני ה', ואז נגלה אליו אליהו הנביא ולימד אותו דרשה לחופה. "כעת, לך לחופתך" אמר לו אליהו "ואחרי שבעת ימי המשתה חזור לכאן ונמשיך ללמוד". ר' שמשון חזר לשולחן המכובדים, וכשהגיע שעתו לדרוש אמר דברים שלא שמעתן אוזן מעולם, מאותו יום והלאה הלך וגדל ר' שמשון והיה לגאון ישראל.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

שליח של ה'

"אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצַבְאֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן" (במדבר לג א)

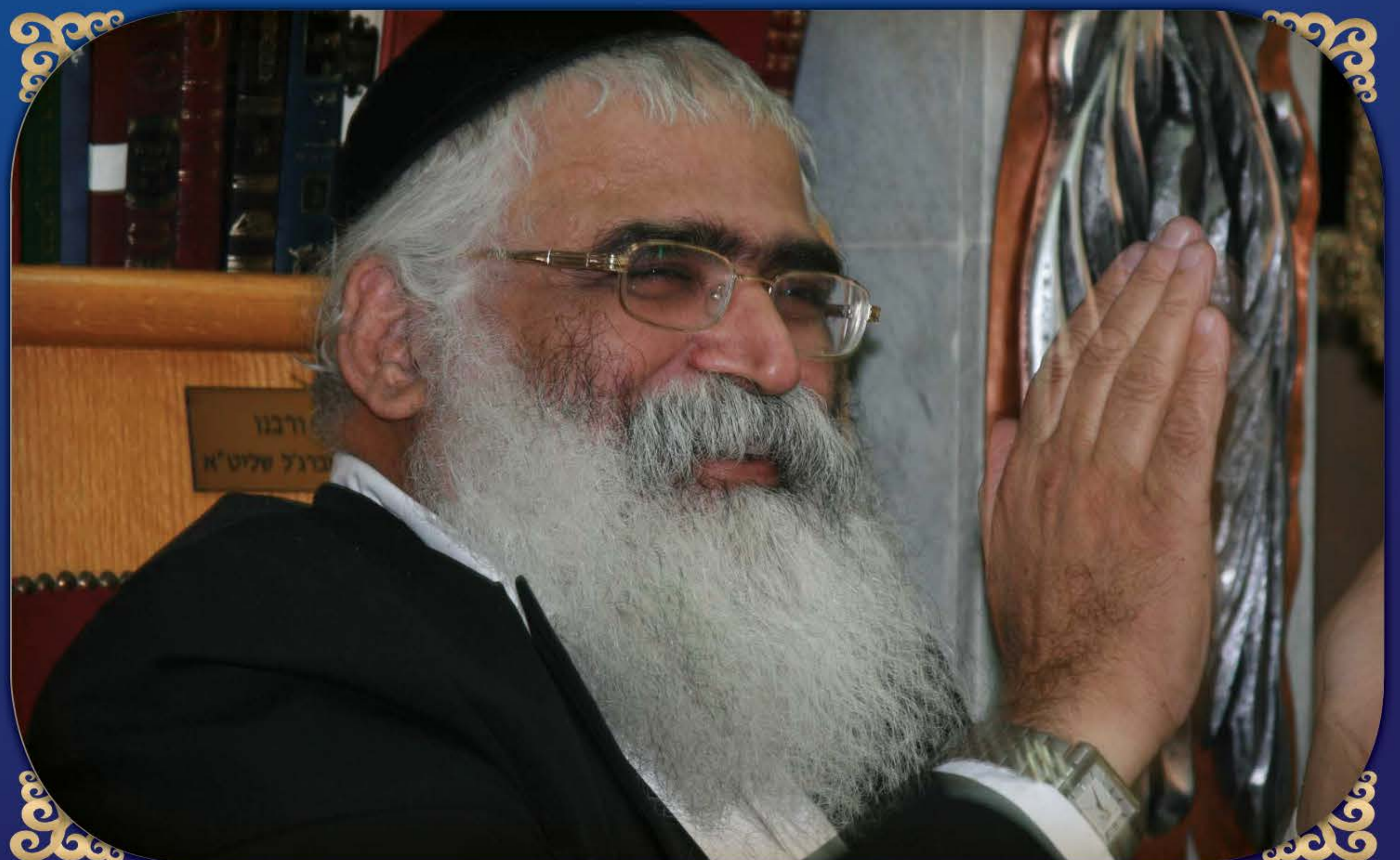
שמעתי מאבא היקר עטרת ראשינו, רבינו יורם אברג'ל, שאמר בשם הגאון החסיד רבי ישראל בעל שם טוב הקדוש, שבכל נסיעה שהאדם נוסע, יש בה שליחות מיוחדת מהשמים, ויש פעמים שהאדם מבין את השליחות מיד, ויש פעמים שהאדם לא מבין את השליחות מיד, אבל שידע שבעצם הנסיעה הזו שהוא נסע יש שליחות גדולה מאיתו יתברך. וזו הסיבה שלפעמים אדם צריך לגור במקום מסויים פרק זמן מסויים, ולאחר מכן עובר למקום אחר, ומשם לעוד מקום, ולפעמים חוזר למקומו הראשון, כל דבר מכון בהשגחה פרטית מאיתו יתברך.

ואמר אבא היקר, שלפעמים אנשים נוסעים לנסיעה שאין להם שום הבנה לשם מה הם נסעו, למשל, אדם שקבעו איתו פגישה בירושלים, והגיע עד ירושלים, והתברר שהיה חוסר תיאום, והפגישה אמורה להיות בכלל בשבוע הבא, ואז הוא אומר בליבו, "סתם נסעתי, לא יצא מזה כלום, הפסדתי יום לימודים, יום עבודה, לא יצא מזה שום דבר".

אולם באמת הקדוש ברוך הוא סידר את הנסיעה הזו, מהרבה סיבות, ויתכן שהוא קנה שם איזו פחית שתייה באיזה קיוסק, ובפחית שתייה הזו הייתה איזו נשמה של קרוב משפחה שלו, אביו או אמו, או סבו או סבתו, או קרוב אחר, שהייתה צריכה תיקון, וה' יתברך הביא אותו במיוחד לשם, כדי שיקנה את הפחית הזו ויברך עליה ברכת שהכל נהיה בדברו, ובזה הכל יתוקן.

ואומר הבעל שם טוב הקדוש שגם אשתו של האדם, וכן בניו ובנותיו, וכל אשר לו, מכון מה' יתברך, למה דוקא הזוג הזה התחתנו יחד, ולמה דווקא יגורו שם ושם, ולמה דווקא אלו יהיו הילדים שלהם, ולכן אדם ידע שהכל הקדוש ברוך הוא מכין, והכל רק לטובתו של האדם.

ועלינו לדעת שהקדוש ברוך הוא רוצה מאיתנו רק שנעשה את רצונו יתברך, כי עשיית רצונו יתברך, זהו הדבר הטוב ביותר עבורינו בפועל ממש. גם כשנראה לאדם שקצת קשה לו עם מה שקרה לו.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

"חשבתי שהנחתי תפילין"

זכיתי להכיר את מורינו ורבינו הרב יורם אברג'ל מספר שנים, באחת הפעמים הראשונות שהגעתי לרב היה זה ביום שישי, חיכיתי כמו כולם בתור הארוך בנחת רוח ובשמחה, כשהגיע סוף סוף תורי נגשתי בשמחה למורינו הרב, ולהפתעתי הרבה, הרב במקום להתייחס אלי ולקבל אותי בשמחה, פונה לעוזר שלו ואומר לו לא לתת לי לגשת אליו על אף שחיכיתי כל כך הרבה זמן בתור.

העוזר של הרב ביקש ממני בצורה אדיבה לעזוב את התור ולא לגשת לרב, נדהמתי מאד למה הרב עושה לי דבר כזה, כל כך הרבה זמן חיכיתי בתור, כל כך רציתי והתאמצתי לבוא לרב, ובסוף...

שאלתי את העוזר של הרב למה הרב לא מסכים שאני יגש אליו, והעוזר אמר לי שהרב אמר לו שלא הנחתי תפילין ולכן אני לא יכול לגשת אליו.

עכשיו כבר הייתי בהלם מוחלט, הרי היום בבוקר קמתי מוקדם להתפלל במניין והנחתי תפילין!?

לאחר שחשבתי על מה שקרה הבנתי שכנראה מסתתר כאן משהו, שלחתי את התפילין שלי לבדיקה אצל סופר סת"ם מומחה, ולהפתעתי שכבר לא הייתה כל כך גדולה הסופר סת"ם הודיע לי שהתפילין שלי פסולות בגלל שהיו כמה מילים מחוקות בהם.

ואז הבנתי את מה שכולנו יודעים מהי גדולתו וכח ראייתו של רבינו הצדיק.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

סעודות שבת קודש

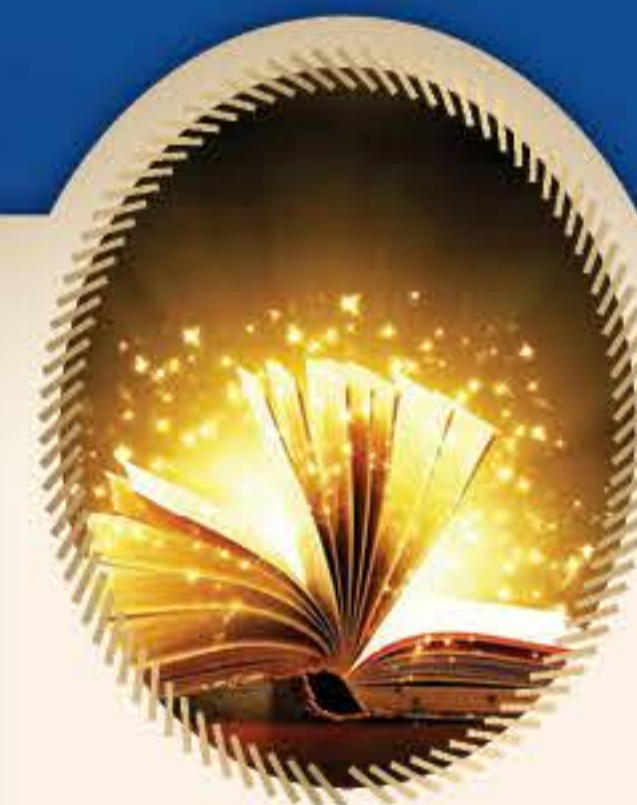
שאלה: האם צריך לברך ברכת בורא פרי הגפן על כוס יין בסעודה שלישית?

תשובה: הגם שבסעודה שלישית אין קידוש על היין, מכל מקום טוב ונכון ממתד חסידות לברך על כוס יין תירוש מיץ ענבים או על יין חזק ברכת בורא פרי הגפן ולשתות רביעית, וכמו שפסק הרמב"ם. וכמו כן טוב שבני הבית ישמעו את הברכה ויכוונו דעתם לצאת ידי חובה, וגם הם יטעמו מעט מהיין כדרך שטועמים בקידוש משום חיבוב מצוה, וכן מנהג מרן אאמו"ר רבינו יורם מיכאל אברג'ל.

כבר פשט המנהג בכל תפוצות ישראל לקבוע סעודה שלישית של שבת על הדגים בצירוף לחם משנה ומיני סלטים, ועל דרך הסוד משמע שאכילת דגים בסעודה שלישית מעלתה יותר מסעודה ראשונה, וכמו שכתב הרב כף החיים על פי שער הכוונות שבלייל שבת אכילת הדגים הוא רק לתענוג כמו שמוסיפין שאר פירות, אבל בסעודת מנחה צריך לקבוע סעודתו עליהם, ושאר מינים הוא רק לתענוג. וכן יש לנהוג מי שאפשר לו לכבד השבת בדגים.

ובנוסף 'לשם יחוד' שאומרים בסעודה שלישית, מתפללים שבזכותה ניצול ממלחמת גוג ומגוג ומחבלי משיח ויתוקן פגמינו אשר פגמנו בסעודות הרשות ומאכלות אסורות. ושמעתי ממרן אאמו"ר רבינו יורם אברג'ל ראש הישיבה הקדושה רב פעלים קול רינה הטעם שדוקא בסעודה שלישית מתפללים להנצל ממלחמת גוג ומגוג, כיון שסעודה זו מכוונת כנגד יעקב אבינו ע"ה, והוא אב שבעים נפש, ו"גוג ומגוג" בגימטריא שבעים ורמז על ענין זה, על כן יזהר מאוד בסעודה שלישית לסדרה בכבוד ועל פת, וצריך שיהיה 'לחם משנה' גם בסעודה שלישית.

וכתבו רבינו הטור ומרן השלחן ערוך ומרן הבן איש חי זלה"ה, שהחכם עיניו בראשו, וכשאוכל סעודת שחרית יתן אל לבו לא לאכול הרבה עד שיכבד עליו אכילת סעודה שלישית, ויתן דעתו על הזמן הנותר עד סעודה שלישית, וכל אחד לפי טבעו מה שרגיל משום כבוד שבת, רק שיעשה גם סעודה שלישית כראוי.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

"ואהבת לרעך כמוך"

עשרה רובלים היו בידי רבי זושא מאניפולי, הלך והניחם בתוך החומש בפרשת יתרו ליד הפסוק "לא תגנוב". הרגיש בדבר, אחד מבאי ביתו של רבי זושא, נתן עיניו בכסף הלך והוציא את את הכסף מהחומש, לקח חמישה רובל לעצמו וחזר והניח חמישה רובל ליד הפסוק "ואהבת לרעך כמוך"...

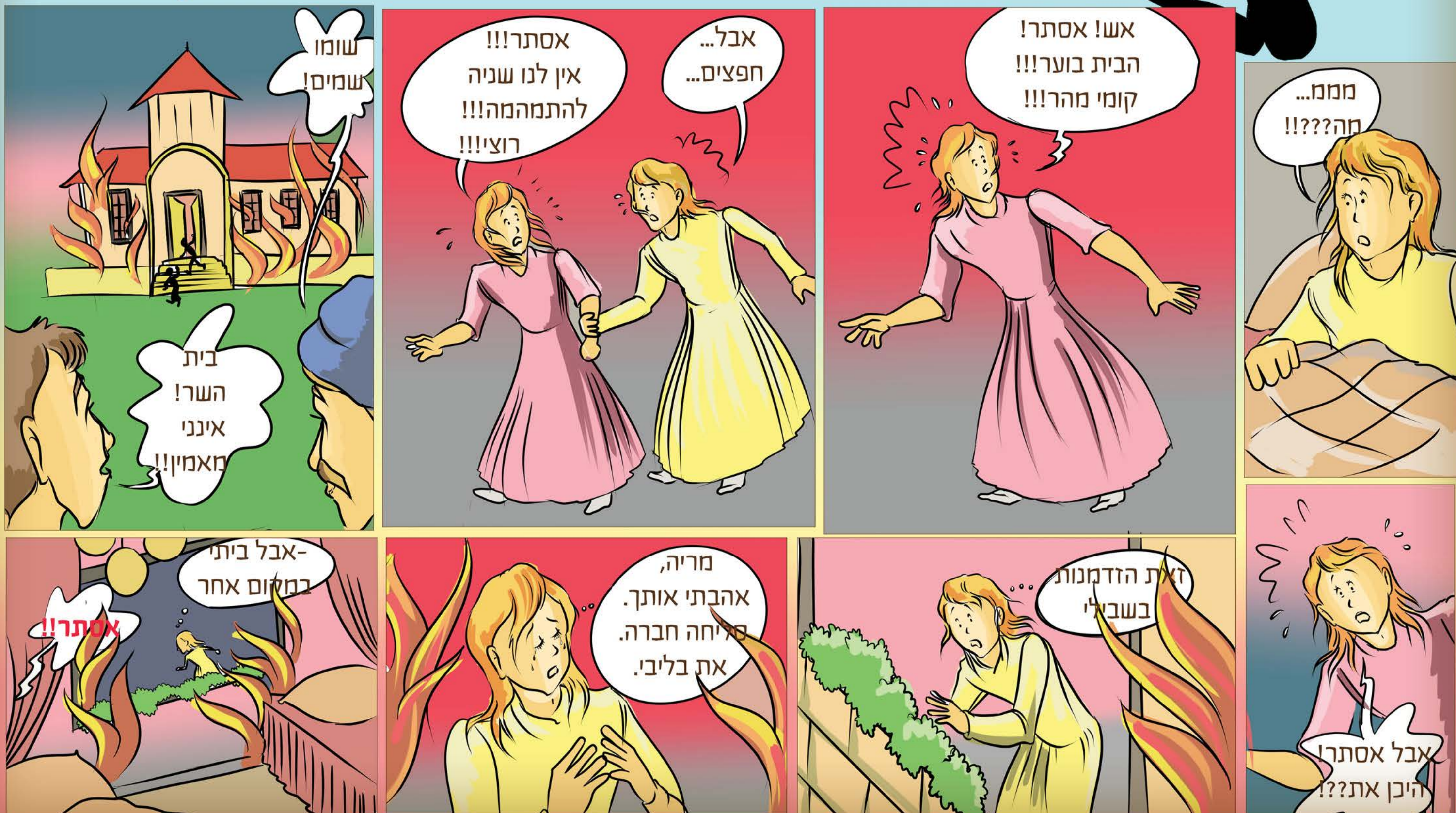
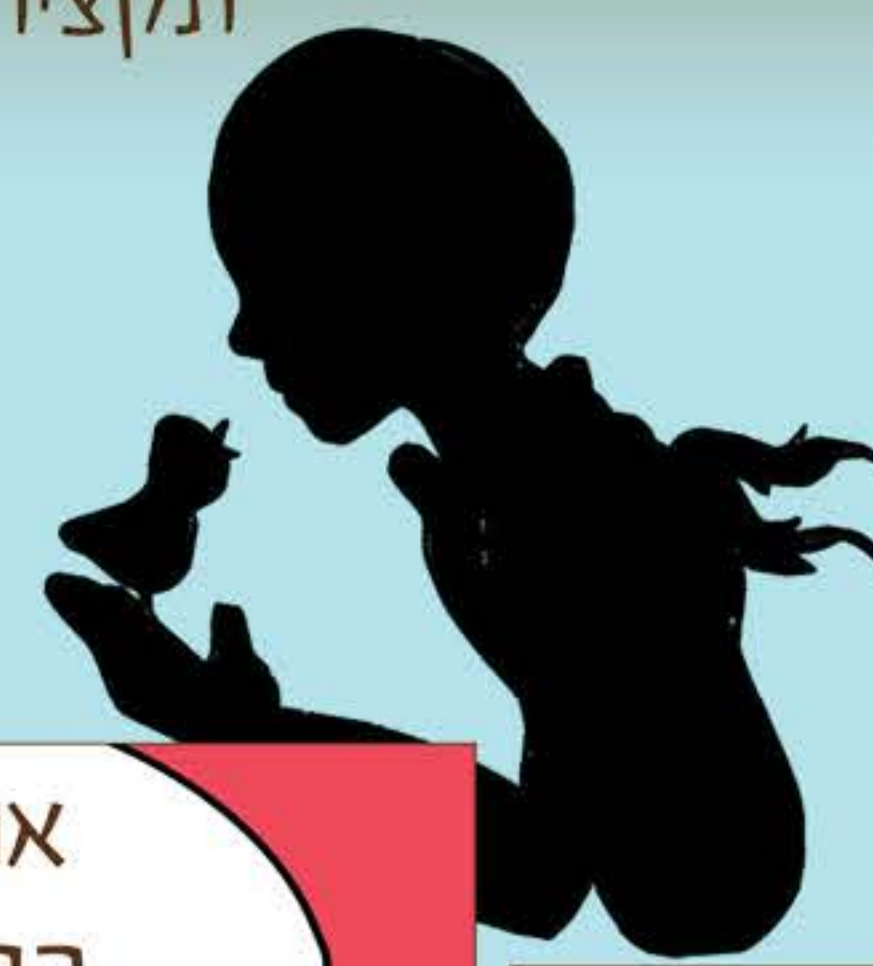
כשניגש רבי זושא לקחת את הכסף חיפש במקום שהניח ולא מצא, הוסיף לחפש הלאה ומצא חמישה רובלים ליד הפסוק "ואהבת לרעך כמוך".

נענה ואמר: קודשים הם ישראל, ומה שפל הוא זושא... אם יש לזושא עשרה רובלים, לקחם כולם לעצמו, והיהודי הזה שבא סכום זה לידו נוטל רק חציו, וחציו השני מניח לזושא לקיים מצוות "ואהבת לרעך כמוך"

תקציר: אביה של מריה פונה לאסתר ומודיע לה כי בתנאי להמשך שהותה בביתו עליה להתנצר. אסתר מסרבת בכל תוקף. בשעת לילה מאוחרת מעירה מריה את אסתר בבהלה.

בת היער

סיפורה של בת הש"ך פרק י'

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

מעלת המשיח היא שיתחבר לאנשים הפשוטים בדיוק כמו לאבות אברהם יצחק ויעקב, וכשיתן שיעור תורה כל אחד יקבל בדיוק את המסר שנוגע אליו.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו

לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ יניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
י"מ אר"י

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות

טל': 08-6381000